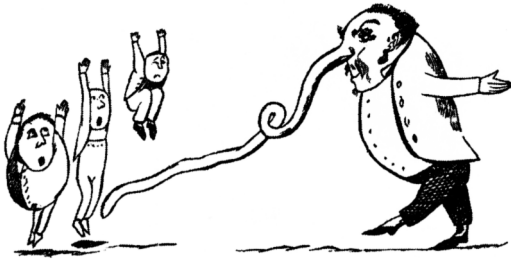

Això era un senyor molt barbut
que va dir: «Sempre havia temut
que passés: m'han niat
a la barba un trobat,
dos mussols, un tudó i un puput!»

Això era una dama, a Ponent,
que es lligava els cordons amb esment;
amb esclops just firats
i uns quissos clapejats,
se solia mostrar per Ponent.

Això era un vellard amb un nas,
que va dir: «Si has pensat, per un cas,
que és més llarg del que toca,
tens cervell de tanoca!»,
aquell home eminent amb un nas.

Un vellet que vivia en un puig
no parava quiet, com qui fuig;
una bata molt fina
de la seva padrina
l'abillava, al vellet d'aquell puig.

Una dama tenia un capell
que es desfeia si hi 'nava un ocell;
i va dir: «Tant me fa!
Si un ocell pot volar,
també pot descansar al meu capell!»

Això era una iaia de Seta
que volia fer foc amb la néta;
i ella agafa un felí
i li diu: «Crema aquí,
dona vella i absurda de Seta!»